

Guds er gjerningen.

„Thi Gud er den, som vinder i det haade at vinde og at udrette efter sit velbehag.“ (1. Kor. 13, 2, 19).

Dette seds er og har altid været et løb for menneskets stolte hjerte. Men naar Gud har en sandhed, som han vil holde frem for os, saa tager han intet hensyn til vore følelser, enten vi ikke det eller ikke.

Betragt bare enkelte af hans udtryk, naar han vil beskrive vort naturlige forhold til det gode og til sig selv, og de er just ikke meget smigrende: Vi „optænker bare ondt“ (1. Kor. 13, 5; 8, 22), „er alle sammen ubuelige“ (Rom. 8, 12), „kan intet gjøre“ (Joh. 15, 5), „er forværkede i forstanden“ (Ef. 4, 18), „sæner af synden“ (Joh. 8, 34), „følgt under synden“ (Rom. 7, 14), „hæde i synd og overtrædelse“ (Ef. 2, 1, 5), „forbærkede“ (ældre oversættelse har skrevet) (Salme 14, 3) osv.

Kom det altsaa an paa os selv, saa gjorde vi vel intet efter Guds velbehag. Men det vil ikke lunde, det kun Kristus. Ved sin selvofnegende kærlighed og lydighed vandt han frem til fæder, vandt vor frelse. For at beholde os saaledes opnaa denne frelse, gjælder det, siger Paulus i den 12de vers, at vi kæmper og arbejder med frygt og bænd — hellig frygt for, at vi maatte ved egen fejl skal gaa glip af frelsen — et tab saa uendelig stort; thi er sjælen tabt, er alt tabt.

Og grund nok har vi til sagt: der er jo saa meget, som ligger og drager os til denne verdens ting, saa mange liden ja lidbrud rundt om os, der er lidenhed og velen paa alle sider. Og dog kan vi ikke, som en har sagt, „sige om et eneste minut af vort liv: „Det kan jeg trygt sige.“

Saa meget mere gjælder det her at vise forsigtighed, at vi ikke ved vort onde forhold hindrer Gud i at gøre sin vilje til vor frelse, da frelsen er en ting, som det ikke ligger i vor

magt at opnaa, naar vi selv vil. Der afhænger alt vort arbejde af Guds gjerning i og paa os. Støder vi ham bort, kaller vi haardnakket vort hjerte for hans særlige arbejde paa os, da slaar vi i fare for, at han endelig maatte drage sin naade bort fra os, og da bliver vort hjerte som jordbunden, naar den ikke faar regn: tør, haard, ufugtbar — forhærdet.

Men skal Gud virke sin gjerning i os, gjælder det, at vi er ydmyge; thi Gud slaar de høfjærdige imod. Og hvad er det Gud vil virke i os? Naade at ville og at gjøre alt, som er godt og velbehageligt i hans øine. Han kan ikke ville det for os; men han tvinger os heller ikke med legemlig magt mod vor vilje — en saadan tvang kan ikke bryde viljen, hvortil ved daad eller fængsel eller piner, — men ved sin særlige overvinder han, hos enkelte hurtigere, hos andre langsommere, den modvillige vilje, indtil han naar bragt mennesket derhen, at det siger: Ja Gud, jeg vil. Kristi særlighed tvinger mig, siger Paulus.

For at saa del i frelsen trængte vi hjælp — for at beholde den trænger vi den samme hjælp, en hjælp som Gud alene kan give. Og det, at Gud er den, som vinder i og med os, burde være os til den største trøst og opmuntring. Det kommer da ikke an paa vore ringe kræfter, men paa Guds almagt og trofasthed, og da kan det ikke lunde fejl.

Kan Gud lagt, som en fri gave, i menneskets haand en stat saa stor, at intet i verden kan sammenlignes med den; han har selv beogt mennesket derhen, at det gjerne vil hellige denne stat og er villig til at opofre alt i kampen for dens besiddelse. Villen og gjøren er der blot to dele af et hele — vil du, saa følger ogsaa uforsvælgelig, at du gjør. Og denne gjøren, denne kamp har det behaget Gud at gjøre til en del af vort kald. Ved den daglige fornyelse, den daglige afnyelse: at ondt, og stræben efter det gode, skal den

selvne med Guds hjælp altid søge at naa længere frem mod maallet: at blive fuldstændig, som Gud er fuldstændig. Da skal ogsaa alt være til Guds velbehag — og intet andet har heller hjemme i den kristnes virke.

Men Guds er gjerningen i os, kan gennem ham kan vi saa del i frelsen. Det gjælder derfor, at vi ikke henfalder til den samme vilbøjelse, som Augustin berøber, at han en tid var hindret i, nemlig „at Guds naade bestod alene deri, at Gud i sandhedens prøvelsen aabenbarerede os sin vilje, men at vi giver det praktiske evangelium vort bifald, det skulde være vor egen sag og gjerning“ (Koncord. grundig forklaring II, 12).

J. H. Knaben.

Sang i hjemmene.

Syng, mødre, syng!

Jeg undres, om alle mødre, som læser dette, ved, hvilken magt de kan udvære over sine børn ved sangens gavn. Du behøver ikke at være nogen stor sanger. Ingen tilhørsrelate har lyttet med mere ærbødighed, beundring og paastjennelse til Jenny Lind eller Patti, end smaa børn viser, naar moderen synger for dem. Ikke heller behøver sangene at være klassiske mesterstykker, hvortil hoed ord eller musik angaar; simple melodier slaar bedst an; thi de er lettere forstaaelige, og smaa hjemmeløbende rim, hvori børnenes egne navne og brudstykker af deres livs historie indflettes, tiltaler dem særlig.

Er børnene drømt, saa syng.

I en familie, hvor børnene er smaa og mange, hændes det ofte, at nogle af dem bliver urenlige og deante; da skal man ty til sangen. Du vil finde, at den virker som olie paa sprøttet. En af de smaa sladder fornøstelse i at lære sin mor eller søster; fersjog en sang, som den lille cirklag kan tage del i, og hun holder snart op. Gælder om du er træt og nervøs af børnenes

slat, saa send dem ikke ud eller sat dem i krogen, for at de skal være stille; slynd ikke, men stem i en sang.

Fremfor alt, er du modfalden og ude af humør, saa syng; thi et daarligt humør og en hjerdelig, munter sang rummes ikke paa en gang i det samme hjerte. Naar du er i glad studestemning, og børnene opfører sig godt, følger det jo af sig selv, at du synger.

Benyt især bibelsange.

Benyt dig især af bibelsange og syng dem for børnene, indtil deres hjerter er fulde af dem. Der er ingen bedre og suarere maade, hvorpaa du kan lære dem bibelens sandheder; men du maas selv forstaa, hvad du synger; thi spørgsmaalet vil lyde uafbrudt: „Hvad betyder det, mor?“

Sig ikke: „Jeg har ingen tid til at syng.“ Det er absolut en besparelse af tid. Du kan passe dit husholdnings arbejde ligesaa godt, naar du synger, som naar du slynder, og den paastaaende samvittighed vil ikke befære dig saa meget begjæfter. — „Hymsid.“

Gråd ikke for mig.

En lyshæret gut paa fem aar, sad paa gulvet og legte. Hans store, blaa øine ser pludselig op paa sin moder, der sidder ved vinduet og syer. Saa spørger han: „Hvor længe tager det englene at komme ifra himmelen og ned til os?“

„Saa fort, som vi kan tænke os det“, svarede moderen lidt usikkert. „Men der er dog nogle engle hos os bestandig, er der ikke?“ „Jo, barn; men hvorfor spørger du saaledes?“

„Jeg tænkte bare, at hvis jeg skulde dø, saa led vel den lille Gud englene trøste mig og papa, saa I slip at græde for mig.“

Moderen blev taalefuld ved sit arbejde, og gikten beddede at lege.

En aget senere sed de grædende forældre ved deres døende barns seng. Barnet ser pludselig op og siger:

„Gråd ikke for mig; jeg skal jo faa

gaa til den gode Gud i Himmelen. Englene saar nok lov at blive hos eder Hjerte, grad ikke; Jesus kunde blive bebrøvet."

Saa oplystes pludselig det lille ansigt af et lykkeligt smil, og med smillet endnu paa læberne sovner han glad hen. Forældrene ser paa hverandre næsten med glæde. De har jo sin Nat stillet i Himmelen.

Den slagne gudsfornægter.

(K. S. 3-7.)

I Slutningen af forrige aarhundrede traadte den unge pastor N. paa en rejse til sit hjem uventet ind i sin søsters hus, medens et større selskab her sad tilborde. Efter at være forestillet for gæsterne som vertindens broder, fik han sin plads ligeover for en regjeringsraad, hvis højrødede ansigtsfarve tydede paa hyppig nydelse af vin, og hvis højrødede, afgjøvende tale beherskede selskabet.

Med siden af ham sad en ung dame, der snart begyndte en samtale med den hende saavel som de fleste andre uafhængte nye gæst, og udtalte sig med megen varme om den i N. nylig ansatte prests prædiken, som hun nylig havde hørt. Dette søstes regjeringsraaden var altså forargerligt, han kunde ikke tie dertil.

"Det undrer mig", sagde han hende ind i samtalen, "at De endnu kan have behag i denne mærke overtro. Man er dog nuilands altså oplyst til at betynde sig om, hvad presterne saatter om u en Gud. Der gives jo ingen Gud, og saadan en frisk, livsglad dame som De, skulde hellere fortælle om et lystigt bal eller om teatret."

Vertinden, som blev staltig berørt heraf, forsøgte at afbryde samtalen og advarde spotteren: "Tag Dem iagt; De maa vide, at min broder, der her er tilstede, selv er prest." Men uden henvendelse at lade sig forstyrre det mindste, vendte han sig til denne og fortsatte: "Na, hr. pastor, vil forstaaet nok hinanden. Jeg er forvisset om, at De som bannet mand giver mig ret. De maa jo vistnok endnu bestaaende paa embedsbegne forebringe det gamle sæv, og for de dumme bondesøkk er det ogsaa være noksaa godt og nødvendigt; men — ikke sandt? i Deres hjerte gløder De mig ret."

Den unge prest saa et øieblik med roligt forstende blif paa den uforstammede spørger; derpaa sagde han:

"Førend jeg svarer Dem, vil jeg fore-

lægge Dem tre spørgsmål. De siger: Der gives ingen Gud; De er en ateist. Saadanne mennesker har der altid været, dog skjæner man mellem tre arter af dem. Til den første hører saadanne tænkere, som med stor alvor har aftraaet sandheden; de vilde af egen fornuft og kraft ubforste Guds væsen. Men efterat de i hele sit liv havde grundbet og grublet, blev alt dem kun endnu uvissere; saa fortvivlede de tilfjort om nogenfinde at finde sandheden og sagde: Der er ingen Gud. Er det gaaet Dem saaledes?"

Den tiltalte afsviste leende dette spørgsmål: "Na nei, det er alskendigt efter min smag. En filosof er jeg ikke."

"Nu da videre", fortsatte presten. "Der har ostere været eder, og vi lever nu i en saadan tid, da vantroen finder sine ordførere, som vil omfatte alt, hvad libitil hvermand holdt for vist og helligt, og fordi de overalt i skrift og tale gjøt sig brede dermed, saa gaar mængden med dem i blisid eftersnakken. Saa søger da mange en øre deri, at de efter nyeste mode bespotter troen og fører et selskædigt sprog. Staar det saadan til med Dem?"

"Rei", forrede regjeringsraaden, synlig forbitret; "nei en eftersnakker er jeg ikke."

"Den tredje klasse, jeg mener", fortsatte den unge prest rolig, "er denne: Der er mennesker, som uden sky og anger har søgt livets glæder og vellyst og væltet sig i synderens smuds. Men der kommer en tid, da den Helligaand rører deres samvittighed; da vilde de gjerne bedøve den manende stemme, og af frugt for had og dom søger de at indblinde sig: der gives ingen Gud, der gives ingen gjengældende dom, med hoden er alt ube." Altså at spørge: er dette tilfældet med Dem? behøvede presten ikke. Altså sine var rettede paa regjeringsraaden, som sad der stum og stiv, og bovede ikke at svare et ord. Men den lyblase stilhed, der indtraadte, de tilstedeværendes alvorlige mine, bevidnede: Saa er det!

Duelig lykke.

Fredrik Jensen kom en aften fra verkstedet, hvor han havde arbejdet hele dagen, træt hjem. Han var i dandsigt humør og ligeban gaar det med tonen.

"Nu, er du der?" sagde hun halvt grøtten.

"En besynderlig tone", tænkte Jensen. "Truf jeg en venlig, blid tone,

naar jeg kom hjem, ser et paradisk mit hjem da blev."

Han vendte sig bort fra hende og sad og stirrede ned for sig uden at sige et ord.

Træt og tung gik tonen der ogsaa, og det saa ikke ud til, at det gik horten fort eller med lyst; kun holdt paa at fælle ishand afensmaden.

"Kom nu", sagde hun endelig, "og sæt dig." At det var en indbydelse, sagde jo ordene, men stiel ikke stemmen; den var alt andet end venlig. Han rejste sig og satte sig ved bordet. Han holdt paa at sige nogle ubehageligheder, men betænkte sig. Skjønt der ikke var noget at udsette paa maden, smagte den dog ikke, da han maatte se paa sin kones fortrædelige ansigt.

Men tonen sad der og rørte ikke maden. "Er du ikke frisk, Marie?" holdt han paa at sige, men ordene kom ikke over hans læber; han saa, hvor mørk tonens ansigt var, og han ventede derfor bare et høstigt, bittert svar. Saa sad de der tause overfor hinanden, indtil Fredrik havde spist.

Konen tog af bordet og sagde et grønt tæppe paa, hvorpaa hun overlod manden til sine egne tanker.

"Det er ikke til at holde ud!" sagde Fredrik, medens han gik op og ned i værelset med sænklet hoved. En stund efter greb han et blad og begyndte at læse deri. Uværlig nok var det første, hans øine mødte, følgende: "Glem ikke at give din hustru et opmuntsende ord!"

"Ja, det har sandelig jeg god grund til", sagde han bittert. Men han læste videre: "Giv din hustru et opmuntsende ord, det vil glæde og lytte hende og gjøre hende saa godt! Dagen kan ofte blive tung nok for hende, som gaar der hjemme og skal holde orden paa alt og saa pengene til at rulle."

"Ja, det er kanske noget i det", tænkte Jensen, "og det er ikke mere end naturligt, naar hun fortjener det. Men naar tonen er saa vrang, og naar hun gjør hjemmet til det ubehageligste sted —"

Han saa alter ind i bladet og læste videre: "Er hun, som hun skal være, saa har hun gjort huset til behageligt. Men har du ingen anden grund til et rosende ord, saa giv hende det, forbi hun trænger det. Hun har kanske ikke fortjent det; men et venligt ord vil glæde hende som dig godt."

Jensen mente, det var som skrevet for ham. Han kunde ikke læse videre, thi hans samvittighed anlagel: ham for

nefføvedighed og mangel paa hjerlighed overfor sin hustru. Hun havde holdt haas hus saa godt som muligt, men hun havde aldrig søgt hende et anerkjendende ord, ikke engang udtalt sin tilfredshed, skjønt hun havde god grund dertil.

Konen kom ind igjen fra kjøkkenet, tog sin stueb og begyndte at sy; hun sagde ikke et ord. Hun syede paa en skjorte, og han vidste, hvem der skulde have den.

"Du er stilt, du Marie", sagde han endelig, "der er ikke mange toner, der kan gjøre dig det efter."

Hun svarede ikke, men han mærkede dog, at ansigtet tabte lidt af sit hørde udtryk, skjønt naalen gik lige saa fort som før.

"Mine skjorter er altså penere og holdere end de andre paa verkstedet", vedblev han.

"Saa?" svarede hun uden at se op; men han følte, isen var brudt, og der gik ogsaa som et solskjef over hendes ansigt.

"Ja, Marie", sagde han inderlig, "jeg har ostere hørt, at de andre har sagt: 'Du har en udmerket tone, du Jensen.'"

"Det synes vist ikke du", sagde hun tøret.

"Oværledes kan du sige det?" svarede han og gik bort til hende. "Skulde jeg ikke synes det?"

"Mener du det virkelig?"

"Ja det gjør jeg", svarede han varmt og inderlig, bode sig ned og kysede hende. Da smeltede isen, og hun brast i grød.

"Ja, om du havde sagt mig det før, Fredrik, hvor godt havde ikke det været. Men int skal du have, at du siger mig det nu", og hun smilte til ham gjennemt toner.

"Du er saa god og trosk, Marie, og du ved da, at jeg elsker dig. Nu skal vi ikke gaa i denne tausehed mere; den er saa drøvelende. Den kan vist rent drøbe hjerstelaget i os."

"Ja, jeg tror det samme", svarede hun, "lad os besjende hjerlighed, og et godt, venligt ord vil forjage megen tømmer. Nu skal du ikke se mig trist og grøtten heller."

Værelset blev hende fra den dag lettere, og de venlige ord, Jensen havde sagt, spredte stuen, saa deres hjem nu var roligt, godt og hyggeligt.

Fra Indrem.

— Erfarung er en fæll, som er tænkt i aften af vore forhaabninger og drømmerelev.

Hvad et menneske saar, det skal han og høste.

Hvad saar du?

Naaren er den store frødelig i naturen. Markene, som endnu ligger øde, bliver tilberedte, og alt i den tidlige morgenstand iler den flittige og frødsomme landmand ud paa sin ager, for at han snart kan bejerge og flendebringe, hvad der er at gjøre.

Hvad lærer dette os? Blijvsom mennesket saar, jaalødes skal han og høste. Velan, saa vil jeg fra idag af saa det gode efter Guds vilje og befaling. — Fremfor alt er lidets vaar, ungdommen, lidets fædtil:

„Glad dig, ungling, pige, i din ungdom; men vld dog, at for alt dette skal Gud føre dig for dommen.“

Mangan blomst kaster blommen fra træet før høsten, og mangt et ungdoms- liv visner tidligt i aarens foraar! — Vi pluker jo konformene og andre fladelige orme af vore tryklingblomster, for at disse ikke skulle forderves og frugterne ikke tilintetgjøres i den første begyndelse; og skalde vi mindre omhyggelig vaage over vort hjerte? —

Frugten af udsæden i sjælen her i tiden.

Vi synes mindst om de blomster, som kun ser smukke ud og glimter, uden at give duft og bære frugt: saa lader os de ikke se paa det, som kun har et smukt skin, men lader os stræbe efter allerede tidlig at blive modne med henblik til hjertets sande pædelser: stille beskedenhed, selvsocnenteise og ydmyghed, sandtaalmo lghed og sagtmodighed, hjertelighed, oprigtig godhed og venlighed. Milerede her i tiden høster vi lønnen for vor udsæd i sjælens munterhed, i hjertets fred, holiken med hver dag tiltager, jo merer vi vogte os for lidets og aandelens besmittet! — Mangan blomst kommer for stibig frem paa træet og sætter frugt i ulide, og naar den skarpe østvind og den kolde nordvind kommer og rykker grenene, da falder den umodne, umatige frugt ned, og ingen samler den op. Det er alle de, som har ladet deres livs bedste aar gaa ungtet hen i letsløshed og ledthed, i bonstid og løst, holke vel endnu kunde ønske at bære frugt for himmelen, men er for tomme og kaastlose i aandel og hjerte til ret at tjene Gud.

De udsædige alderdom.

Tofjæden lærer en sand, ved blomst over tornene paa sit hoved; men naar høsten kommer, er det frugt, som ind-

samler den, men dens hvide hoved bliver en leg for vinden, og hvad fra den har indsamlet, beværes til alle sider. Det er de udsædige alderdom, hvilke man i det bedste aar for deres graa haars skyld og som, fordi de ikke mere kunne synde som i tidligere dage, synes udbertes fromme for menneskene, men har ikke sand Gudsfrugt i hjertet. O at dog ingen af os skulde komme til at opleve en saadan alderdom!

(Maaendst.)

„Færre ikke vilde Gud lader sig ikke svigte; ist høst er menneske saar, dette skal han og høste.“ Gal 6: 7.

Sriveres ord ved sin hustrus død. (Jubelst.)

Det mangede ikke meget i, at jeg sagde med profeten: Om jeg vilde gaa trekke med dig, saa beholder du dog ret. — Alligevel ma jeg tale med dig om ret. Hvorfor river du frødsommelige, i din naade og kjærlighed fast sammenknulte hjertes fra hinanden og lader ofte de usamdrøgtige leve mange aar sammen? Hvorfor lader du en ædel rante hentes og mangen tornebusk grønnes og vokse? Hvorfor giver du din tjener en frøden hjertesglæde og tager den saa snart fra ham igjen? — Men hvem er jeg, og hvem er du? Det blev en stund som en vis regent, der som han skulde gjøre alle og endes af sine undersaatter vegtstid for sin regerings bemædeligheder, for sine beslagte planer. Og hvad vilde du være for en gud, hvis du skulde regjere efter menneskeplaner? Jeg ved, at alle dine domme er sundbrue, allefammen retfærdige, at alle dine vele er ihel godhed og sandhed mod dem, som holder din pagt og ihukomme dine vidnesbyrd at gjøre det efter. — Nu, det har behaget dig at lagge paa mig denne trængsel, men at opholde hende, den henføede, dig til evig pris, til de udsædige i din triumferende stude i himlen. Hun er borttagen fra angst, hendes sjæl er befriet fra døden, hendes sje fra graad: hun vandter for dig i de levendes land. Hun var mit huses pind, mit hoveds krone, og du ser, o herre, hvor mit hjerte blader ved tanken paa hende og mine stude flydes med vand.

Men hvorfor begynder jeg den, at hvem du har dødsret alle taarer? Hvorfor sørger jeg over den, som ikke tjender til nogen sorg mere? Hvorfor sukker jeg ved tanken paa hende, som har efterladt sig en velignet ihukommelse: denne verden, og som nu synger

en ny sang med alle udsædte og lover dig midt iblandt Guds børn?

Jeg har mistet denne stat her i tiden, men ved, at den er omdannet i himlen, og hunder atter efter din naadige vilje at gjenfinde den i evigheden og altså mere at miste den. Imidlertid har jeg beholdt dig, min Gud, og din naade. — I dig har jeg trost, hjælp, fred, kjærlighed, troskab og alt, hvad min sjæl trænger. Ved dig ma alle ting, og ja denne trængsel, tjene til gode. Ved dig bliver enhver kristen sorg om et lidet forvandlet til evig glæde. Min sjæl lov Herren. J.

Den store gaade. (Jubelst ved J.)

Da den fromme digter fra Wandsbed, Matthias Claudius (+ 1815), som levede i en trodsfættig og selvløst liv, men ikke styrede i al ensfold freid og freidig at bekjende sin Fælske, nærmede sig døden, saa han ofte i timevis med solbede hænder i stille eftertanke paa sit lede. Et let smil spillede om hans læber, og af og til ryste han i stille forundring paa hovedet. Hans datter, som var gift med boghandleren Berthe i Hamburg, og som plejede ham med den mest trofaste og barnlige kjærlighed, lagde mærke hertil. I det hun bødte sig ned over den syge, sagte hun at komme efter, hvad der dog indaortes saaledes bestjæftigede ham. Et øieblik stude Claudius med vidt aabne stue ind i det hjerne, som om det gjaldt det at se en ny fornærlig verden. Han vendte han sig med ubestrikelig venlighed til sin datter. „Se, kjære barn“, sagde han, „saa mange aar, ja min hele livstid har jeg tænkt over døden, har forsøgt at løse dens gaader og kaldet den min ven. Og nu, da jeg staar i begreb med at løfte størt, saa er den mig endnu lige gaadefuld og usforstaaelig, og jeg ved ikke, hvorledes eller hvad den er. Kan heller ikke tænke mig, hvordan jeg vil være tilmode, naar den nu kommer og henter mig. O, hvor glæder jeg mig til, at jeg snart skal see løsning paa den store gaade!“

Men hvorledes var Claudius kommen til saadan glæde midt imod døden? Vad os lære ham selv fortælle det. Han skriver til sin datter:

„Vi tror videlsen paa ordet og holder os ret og stik til det, som apostlene siger og vidner om Kristud. Den, som ikke vil tro paa Kristud, han saar se til, hvorledes han kan komme udaf det foruden ham. Jeg og du kan det ikke. Vi

trænger til nogen, som kan løfte og holde os, medens vi lever, og som kan lagge sin haand under vort hoved, naar vi skal dø. Og det kan han overflødig, efter hvad der staar skrevet om ham, og jeg ved ingen, hvem jeg hellere vilde have bevist. Ingen har nogenstude saaledes elsket. Han er en hellig Ritteise, der som en stjerne opgaar for de arme pillegættene om natten og følger deres inderte trang, deres skjuleste ansejer og sukker. Vi vil tro paa ham, Kristus, om saa end ingen mere troede paa ham.“

Ja, hvem der saaledes gaar til sin død, for ham har den store dødens gaade viselig saart den aller saligste løsning.

DR. ROBERTS, DOERRER
AND RAWLINGS
DENTISTS

Crown and Bridge Work a Specialty

156 Pacific Ave. Tel. Red 490
TACOMA Wash.

J. M. Arntson,
Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter
saa som Skjæder, Kontroller, m. m.

Municipal Court-Rooms
City Hall

TACOMA. WASH.

PHOTOGRAPHS
Aaberg

First Class Photos. All
Work Warranted.
1322 Pac. Ave.--Tacoma

PROSPEKTKORT

STORSTE Lager i Landet af smukke
Landskaber, Kunstværker og Fol-
keldehistorier fra de nordiske Lande.
Vi de vore og Ven os en Uprædelse,
bet, saa send ham et af disse Kort.

12 Kort sendes postfrit for	25c
25 Kort sendes postfrit for	50c
50 Kort sendes postfrit for	\$1.00
12 extra fine Jule- og Nyt- aarskort for	30c
25 extra fine Jule- og Nyt- aarskort for	60c
50 extra fine Jule- og Nyt- aarskort for	\$1.10

ERHVERV, som koster for \$1.00, har
gaaet for smukt udtrykte Note-
ringkalender for 1916. Store Yngre i
at sege disse moderne og eftertrægte-
de Kort. Skriv eller Print paa store
Partier og send dem i Printen for
Præsentation af 12 Kort. Skriv sam-
tidig efter vort Katalog og specielle
Tilbud til Agenter.

C. RASMUSSEN PUB. CO.
—DEARBORN 1874—
720-24 So. 4th St., Minneapolis, Minn.

"PACIFIC HEROLD"

et kristeligt ugeblad, a religious weekly, abgivet af metodistkirken for Pacific distrikt af den nordre syvde ved en komite.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Alle udsendte redaktioner indsendes til pastor O. J. Cibal, Bellingham, Wash.

Alle nyheder, betjendingsretter og notiser indsendes til pastor Doc J. G. Vreus, 1701 So. J St., Tacoma, Wash.

Alle udsendte dette blad's forretning, be sørges af pastor S. M. Kjeranget.

Errore adresserede "Pacific Herald", Stanwood, Wash., vil man hør.

Bladet koster

for aaret.....50 Cts.
halvaaret.....25 Cts.
til Europa for et aar.....75 Cts.

Adresse: Stanwood, Washington.

Salmesang ved vor husandagt.

I mange hjem holdes husandagt. Ved disse læses enten et kapitel af den hellige Skrift eller en betragtning over et eller andet Skriftstykke. Derpaa følger morgen- eller aftenbøn med færdvort. Gud gibe, at en saadan fort andagt kunde holdes i ethvert hjem. At man kunde begynde og afslutte dagen med bøn og tal til Gud.

Men en ting, som altså ofte mangler ved vor husandagt, er salmesang. I et hjem, hvor der er børn, er salmesangen den del af husandagten, som de kan allerbedst deltage i. Men, som det lyd forham: "Vaagn op, vaagn op, Debora, vaagn op, vaagn op, hvem sang!" (Dom. 5, 12), saa lyder det ogsaa til os: "Vaagn op, hvem sang!"

Du er samlet med din familie, kjære husfader, om morgen for at takke Gud for hans naadige barmhjertighed i den forbigangne nat, og for at nedbøde over dig og dine Guds velgjørelse haade til lys og glæde. Sving da en af vore herlige morgensalmer. F. eks. "Den signede dag, som vi nu ser ned til os fra himlen komme, Gud lyse for os jo længer des mer, og alle til glæde og frommel Gud lad os ikke ihagste ham, last eller nogen vaande!"

Det sidste og det hørte ord glemmed altså ofte. Her kan det falde børnene langt at følge med. Meget lettere er det for barnhjerter at kunne deltage i sangen og huse af salmens

indhold. Og den ældre vil ogsaa finde, at sangen har en underlig magt til at fæste sig i hjertet.

"Mit hjerte er træstigt, o Gud! Jeg vil synge og lovsprise, ja det skal min are." Salme 108, 2.

Om sund læsning.

En mand, som vil være agtet og æret af retfærdige mennesker, er meget forsigtig i valg af omgangskjæller. Han vælger ikke til daglige denner beaktere og uærlige mennesker eller mennesker af doasligt ugte. Men han søger sin omgangskreds blandt reberlige og agtede mennesker.

Er han en kristen, saa søger han helst omgang med kristne. Vi ved alle, at det selskab forbereder gode frøder.

Men i valg af læsning for sig og sin familie skulde en mand ikke være mindre omhyggelig, men om mulig end mere forsigtig.

"Sig mig, hvem du omgaares, og jeg vil sige dig, hvad du er," er et sandt ord. Omgaares man med beaklere, svottere, gudsfornegete osv., saa er man snart selv en af dem.

Men kunde ikke det samme siges om vor læsning? "Sig mig, hvad du læser, og jeg vil sige dig, hvad du er."

Kjære læser, tag det ikke sids op, men se nu efter i din boghylde, hvilke bøger du har der. Finde du, at du har været uforsigtig og sat en bog ind der, som ikke er sund, god læsning for familien, saa tag den bort. Det er det selskab for familien.

Se saa over dine aviser og blade, som kommer hver uge, ja, ofte hver dag. Er der blandt disse saadanne, som i noget stykke kunde være nogen af dine vider, saa sørg for, at vedkommende blade stanses.

Kunst af læsning for dine børn.

Men lad det da være dig magtpaavigtiggende at stasse, saa vidt du har raad til det, afvælsende læsning for dine børn fjer. Vi har saaledes to hyperlige børneblade: Et paa norsk og et paa engelsk, "Børneblad" og "Our Friend". Bøgerne udgives i Decorah i Lutheran Publishing House og koster hvert 50 cts. aaret. En familie kunde ikke gibe sine børn en bedre julegave, end at abonnere paa et eller begge af disse blade. Det vilde være en julegave, som vilde være fra jul til jul. Forsøg det dette aar, du vil ikke angre det!

Bliv din nabo en julegave.

Det er ofte tilfældet, at man ikke ved, hvad man vil give sin nabo eller slægtning til jul. En god beg er altid paa sin plads. Og der er mange andre ting, som kan gives.

Vi vil anbefale, at du iaar abonnerer paa Herald et aar for din nabo eller slægtning. Det er en gave, som vil minde ham om dit venlighed hver uge hele aaret. Eller om han har Herald, saa abonnerer paa Skriftet, det koster kun en dollar. For denne ene dollar vil din nabo saa hver uge 32 sider godt, sundt, kristeligt læstet. Altjaa 1664 sider om aaret. Vi vilde ønske det for en af de peneste og bedste gaver, som du kunde give. Og dette er en gave, som du kan give til hamsamhede, der er kommen saa langt, at han læser med forsættelse. Og du vil ikke alene gavne den ene, men mange.

Ungdomsföreninger.

Vinteren udsæder er den tid, da vore ungdomsföreninger snart om i vore menigheder er i fuld virksomhed. Hvor i byerne, hvor vi har menigheder, er disse foreninger af overmaade stor betydning. Det er et væsentligt arbejde at kunne se ungdommen samlet og holde den sammen.

Ungdommen er virksom. Man kan vinde den for en god sag og lede dens arbejde i de rette spor, saa vil ungdommen blive til stor velgjørelse. En menighed, som har en virksom ungdom, har en god støtte for sit arbejde.

Menighedens store ansvar.

Menigheden har en stor, væsentlig opgave, nemlig at bevare ungdommen for kirken. Bymenighederne er Helligværst. I byerne har ungdommen saa mange ting, der kan afspredde den og optage dens tid. Desværre er disse ting oftest saadanne, som udsæder en skadelig indflydelse paa de unge: draager den bort fra kirken, gjør den verdslighedsstødt, nyhedslyst, stoll, forsængelig og pragtlyst. Disse ting er begyndelsen til et liv, der før eller senere ender i forderbelse.

Menigheder, som lægger hænderne i skjebet og tatet gjør, for at deres ungdom kan have passende afspredelse og jævnellig forførelse, vil bittert angre det. Vi må vist tilføje, at altså mange menigheder ikke altså intet gjør for sin ungdom, men endog modarbejder den, naar den selv har begyndt at slutte sig sammen.

Ungdommen i virksomhed.

Det første, som vi vil fremholde til overveelse, er: Menighederne har det ansvar at gjøre alt, de kan, for at ungdommen kan blive sat i virksomhed i arbeidet for menigheden og Guds ords udbredelse. Dette kan virkelig gjøres paa flere maader. Lad ungdommen saa i opdrag af gamle midler til Helligskole, hvor det trænges, til prestegaard, eller hvor disse ting findes, til en eller flere missions, eller arbejder for menighedsskole, eller for vore hælere lærereanstalter osv. Lad ungdommen se, at den har ansvar overfor Gud, hans kirke, som for sin egen sjæls salighed. Lad ungdommen vide, saa se, at menigheden sætter pris paa dens ungdomskraft og begjær, at ungdommens samarbejde ikke alene er tjærlommen, men ogsaa en dig. Menighedens og dermed kirken fremtid ligger i dens haand; thi snart vil ungdommen maatte træde ind i de ældre stad, som falder bort. Derfor bør vi begynde tidlig og opdrage og opøve den unge til en virksom arbejder i menigheden.

Men menigheden har ogsaa det ansvar paa sig, at den bør gjøre, hvad den fornaar, for at stasse ungdommen passende afspredelse og jævnellig forførelse.

Der tror vi, at man kan gjøre meget ved at stasse ungdomsföreningerne.

Bliv ungdommen din støtte.

Ungdommen bør have adgang til god, sund og underholdende læsning. Ungdomsföreningen søger jo derfor at saa skand biblioteker. Her kan de ældre hjælpe til, hvor det behøves. Ofte vil det ikke sig, at ungdommen kan hjælpe sig selv, og den bør opbrages til at staa paa egne ben.

Men hvad ungdommen har godt af, er at se, at de ældre er interesserede i deres arbejde, at de tager del i deres møder og til. Ja, om de ældre ikke gjør mere end at møde frem ved ungdomsmøderne som tilhørere, saa er allerede dette en stor opmuntring.

Ungdomsföreningerne bør da ogsaa for sin del overveie følgende:

Ungdommen bør ikke blive egentjærlig. Dette kan let blive tilfældet. Ungdommen danner föreninger, og den har kun en tanke: hvad kan vi gjøre for at underholde os selv? Dens arbejde gaar ud fra dette ene at stasse sig selv fornøelse.

Man må have et ædelt maal af arbejde hemmed, noget godt af arbeid:

jør. To vil den anden vil følge af sig selv. Man vil underholde sig glædes mest ved tenen paa at kunne værpliffom for denne eller hin gabe (og

Sært arbejdsfelt.

Kirkelige nyheder sendes ikke til Parkland, men til Ove J. H. Preus, 1701 So. J st., Tacoma, Wash.

Vore læsere bedes undskyldes at en del nyheder ved en fejltagelse kom til at ligge over fra forrige uge.

A. Gaustad fra Bryant, som i længere tid har været alvorlig syg, er nu indlagt paa hospitalet i Stanwood.

Fredag den 30de nov. blev mr. og mrs. John Brakhus' familie i Silvana, Wash., forøget med en liden pige. Herold gratulerer!

"Miss Enevoldt driver skoler, saa det forslaar", skriver miss. onfr Brevig. "8 timer om dagen, indbefattet en time kindergarten fra 8-9, og en time tegning og syning fra 7-8. Iberegnet kindergarten børnene er der 28, som besøger skolen."

Thorbjørn Magelissen og hustru, som nylig forlod Tacoma, har nedsat sig paa en farm ved rurr, Magelissens hjemby i Stanwood. De vil begge savnes i Tacoma, især af mrs. Magelissens broder, George, som ligger meget daarlig af taring paa Fannie Paddock hospital.

Søndag aften den 5te nov. mødte Zion's menigheds ungdomsforening i prestegaarden i Silvana, Wash., past. Dales kald. Det blev besluttet at faa istand en juletræfest. I den anledning nedsattes følgende komité: Anton Stabb, Lars Rostad, Hattie Sæve og Clara Knutson.

J. P. Johnson, en af vor menigheds trofaste gamle mænd i Tacoma, var lørdag saa uheldig at falde ned 18 fod fra taget paa sit hus, hvor han holdt paa at lægshingles. Han brak den højre arm lige ved albuen, og et par ribben. Desuden stødte han sig

slæmt i ansigtet og paa den venstre skulder. Han bragtes øieblikkelig til St. Josephs hospital, hvor han faar god forplejning, og synes at komme sig bra. Det er slæmt for en, som er oppe i de sexti, at falde 18 fod. Med Guds hjælp håaber vi dog, at han snart kommer sig.

Past. Tjørnagel forrettede for formand Foss i Everett sidste søndag. Han glædet sig over den store forsamling baade formiddag og aften. Men det, som vel allermost glæder ved et besøg i Everett, er at se den store skare af børn, som i menighedens skole hver dag i ugen faar lære om sin Frelser.

Pastor Preus holdt søndag formiddag den 12te nov. engelsk gudstjeneste i Olalla, Wash., og samme efterm. norsk gudstjeneste paa Vashon.

Menigheden i Olalla tæller bare tre medlemmer. Sidste torsdag og søndag subskriberedes der af tolv personer \$285 til menighedens byggefond. Kvindeforeningen har omkring \$150 i sin kasse, saa man kan snart bygge kirke.

Hvad man nu mest trænger, er mere betjening. Vi maa have flere prester her ude. "Kan du give kirken en prest?" Se i "Herold" nr. 44, hvad Luther siger herom.

Prolog aften den 10de ds. holdtes møde af dem, som i tidens løb er blevne konfirmerede i Vor Frelsers menighed, Tacoma. Omkring 30 mødte frem.

En komité til at besøge syge advantes, og en til at samle billeder af de forskellige klasser. Det har før været besluttet at give en "reception" for dem, som konfirmeres næste aar. Det blev besluttet at møde igjen den 2den fredag i februar. Efter forretningsmødet var afsluttet, tilbragte man en gemyttig stund sammen. Der var sang og musik og deilige refreshments. Organisationsens formand er Anna Helene Johnson, sekretær Signe Iversen, kasserer Clarence Hordnes.

Miss Marie Shervem fra Parkland, Wash., og miss Flora fra Stanwood, Wash., er kommen til Santa Barbara Cal., og agter at opholde sig vinteren over her for helbredens skyld.

Den 6te november ankom til Santa Barbara, Cal., mrs. Ingrid Marckhus og datter Bergitta fra Wilman, Minn. De agter at stande vinteren over i andre Californias milde og behagelige klima, for at prøve om datterens helbred, som er meget skrøbelig, kunde helbredes.

Herman Reque, yngste søn af afdøde past. Peder Reque, som iaar fuldender sit kursus ved Rush Medical College i Chicago, er bleven tilstået et scholarship, som vil bringe ham \$50 maanedes. Dette faar han altsaa som paaskjønelse for sit udmerkede arbejde ved skolen. Reque er graduert fra Luther College, Decorah, Ia. "Herold" gratulerer!

Past. N. Pedersen ankom for et par uger siden til Santa Barbara, Cal., for at gjenoptage arbejdet i den derværende menighed, som i sommerens løb har været midlertidig betjent af past. O. Eger fra Los Angeles. Dette vil give menigheden i Santa Barbara rigeligere betjening end hidtil og tillige give past. Eger frie hænder til at drive missionsarbejdet i Los Angeles.

Past. Pedersen fra Santa Barbara og past. Eger fra Los Angeles afreiste forrige uge til Fresno, Cal., for at overvære prestekonferencen, der afholdes i past. Johannsens menighed.

Onsdag den 20de okt. hændte den sørgelige ulykke ved Clayton, Wash., at Martin Iversen, en af vore menighedslemmer, faldt ned fra stillaset i høide med anden etage af sit nye hus, som han holdt paa at opføre, og brækkede halsbenet, saa han døde efter omkring 2 døgn forløb. Han blev begravet den 25de under stor deltagelse baade af norske og amerikanere. Afdøde var født i Norge 2den okt. 1864. Han var en stræbsom ung mand, som var agtet af alle for sit retsind og sin dygtighed som arbejder. Han efterlader sig en broder og

en søster ved Deer Park og Clayton og sin moder og flere søskenbør i Norge.

Han havde sin bevidsthed efter faldet og aflagde bekjendelse om sin synd og tro paa Jesus Kristus, som det Guds lam, der havde borttaget ogsaa hans synder.

God trøste de gjenlevende nærmeste slægtninge, som ogsaa før har maattet bære tunge sorger paa grund af dødsfald i deres familier.

Søndag den 29de okt. holdtes prædiken med konfirmation og altergang i vor kirke ved Clayton. Følgende blev konfirmeret: Elmer Loomis, Olaf Johnson, Inga Westby, Elida Westby og Lina Iversen.

Ved altergangen om eftermiddagen var der mange flere end nogeninde før. Det er en af de glædeligste virkninger, man kan se af ordets forkyndelse. Herren lade da den skjønne konfirmationsfest blive til rig velsignelse for de konfirmerede og alle, som var tilstede, for hele livet. Gud give forældre og lærere naade til at opdrage de unge saa, at de altid vil blive i sin dansepagt.

Onsdag aften den 15de ds. gav Vor Frelsers menigheds kvindeforening i Tacoma sin aarlige aftenunderholdning for faldt hus. Underholdningen, som gaves i kirkens "parlors", var en i alle maader vellykket affære. Mellem tre og firs hundrede var tilstede. Megen ros blev givet dem, som deltog i programmet. Efter programmet serveredes kaffe og kage af kvinderne.

Kvindeforeningen er dem alle meget taknemlig, ikke mindst miss Christensen, som kom helt fra Ballard for at glæde os med sit pianospil.

Programmet er som følger:
Valse — "A la ben-sine" — Edvard Schutt — Miss Margaret Christensen, "Glutens vighans" — Wessenberg — R. Krafting and Ove J. H. Preus, The Prayer-cure in the Pine-Caravan II Pearson — Miss Zella L. Davy. Spring Is Here — Edith Dick — Mrs. Grace R. Davenport. Staa stærk, du ljeste ridderkætt — Wessenberg — Nordmændenes Singing Society, Geo. Johnson Director, Norges Natur — Randers — P. H. Oestad. En Selvedgang, i Edvardshøjs skagen, from Glutens — Wessenberg — R. Krafting and Ove J. H. Preus. Rock of Ages — Dudley Beck — Miss Jennie Johnson and Our Saviors Church Choir.

Admission 25 c. Refreshments 15 c.

Oscar Domrad og Martha E. Erickson fra Comano ægteviede den 29de okt. i brudgommens forældres hjem af past. Tjernagel.

Lars Opheim, en søstersøn af Mrs. N. P. Leque, døde den 4de ds. paa et hospital i Vancouver, B. C., som følge af beskadigelse, som han fik under arbeidet i en tømmerleir. Han blev begravet paa vor kirkegaard ved Stanwood onsdag den 5de.

Den følgende dag blev A. Gausstad begravet paa samme kirkegaard. Afdøde var en af de gamle settlers ved Pilchuck. Han efterlader hustru og 8 børn.

Den derpaa følgende dag maatte past. Tjernagel alder forrette ved begravelse. Denne gang var det en kjær hustru og moder, Mrs. K. Kautson fra Camano öen, som i flere aar har baaret sygdommens kors, som i fred og glæde havde faaet vandre herfra. Hun blev begravet paa Comano.

Sorgen har saaledes gjaestet mange hjem i den forløbne uge i disse strøg. Vi syntes 3 ligbegjængelser var meget paa saa kort tid, og dog skulde den 4de komme til.

Joseph Herman Gunderson, ældste søn af Mr. & Mrs. Ole Gunderson, døde den 9de som følge af beskadigelse han fik ved at hans hester løb løbsk. Han blev begravet paa menighedens kirkegaard ved Fir den følgende søndag under stor deltagelse. Dette var det ottende barn, som disse haardt prøvede forældre har ledsaget til graven. Past. Foss, som for har fulgt disse sørgende forældre ved lignende anledninger, forrettede ogsaa nu. Han havde været elev P. L. A.

Maatte alle, som sørger over tabet af sine kjære, faa naade til at kaste sin sorg paa Herren.

Kirkeindvielse i Orilla.

Det var en overraskelse for mange da de fik indvielse til at være med til indvielse af den nylyt opførte kirke i Orilla. Det er bare nogle maanedes, siden menigheden blev stiftet og alle vide nu laade man indvie kirken.

Dagen optraadte med det betydelige betr. Etjoni den 12de november,

finnebe solen saa mildt som paa en mandag. Da Orilla ligger mellem Seattle og Tacoma paa Interurban car linje, var der selvfølgelig mange, som vilde være med og overvære indvielsesgæderne i den lille by. Der var vi bemaer fra Seattle, Fremont, Ballard og Everett. Alle vilde de være med og glæde sig med de glæde. Naar et lem glædes, glædes alle med.

Underrettede intimerede og oplæste et kort uddrag af menighedens historie. Af den fremgik det at den første lutheriske prest i White River dalen, var pastor Jørgensen fra Stanwood, som for henved 25 aar siden prædikede her enkelte gange. Siden har stedet været betjent fra tid til anden, til endelig i april 1905 stiftedes en egen lutherisk menighed, som kaldte underrettede til prest. Han modtog kaldet og begyndte straks at læse om lærdagens med børnene og den voksne ungdom. Man gik ivet med at samle midler og paa mindre end en maaned havde man en vacker tomt og \$1000 i penge. Kirken staar nu færdig og saa godt som gjældfri.

Pastor H. A. Stub indviede kirken. Han havde med stor flid oversat det ritual, som bruges i vort samfund ved kirkeindvielser. Efter prædikenen erklærede han kirken indviet i den treenige Guds navn.

Pastor Fosse bragte en hjertelig hilsen fra formand Foss, Buger Sound kredens prestes samt nabomenighederne. Han mindede menigheden om dagens betydning og ønskede den velkomne med det betydelige fællesskab. Han jaavel som de øvrige prestes deltog i opædningen af de forordnede Hilsener. Et offer optoges, hvorefter halsdelen kommer vor indremission tilgode. Det kan tilføies, at Mrs. Stub glædede os alle ved at svinge en vacker sang umiddelbart efter prædikenen. Sen var den skønne fest tilende. Kirken stod her indviet som en bud for sin brudgom. Solen skinnede lyst med over dalen og enkelte frøer nærmede ind og læstede sit milde kjer over det af blomster bugnede ælter, medens den store sø-jomling sang:

Abide with me! fast falls the eventide:
The darkness deepens; Lord, with me abide,
when other helpers fail, and comforts flee,
Help of the helpless, O abide with me.
M. A. Christensen.

Bekjendtgørelser.

Pastor. Stattefjeld kald.

Publisert 19de november kl. 11 (Overhøring kl. 10.)

Tacoma.

Det Frelseres evang. luth. kirkedistrikt af den norske Synode, hjørnet af 17de og So. J. St., So. K. St. forboogn.

Gudstjeneste hver søndag formiddag kl. 11 og aften kl. 8. Søndagskole kl. 9:30 form.

Ove J. G. Prens, pastor.
1701 So. J. St., Tel.: Blad 8542.

Seattle.

Immanuel's lutheriske kirkedistrikt af den norske Synode, hjørnet af Olive St. og Minor Avenue, Lake Union Gar.

Gudstjeneste hver søndag formiddag kl. 11 og aften kl. 8.

H. A. Stub, pastor
1626 Minor Ave. Tel: Main 7783

Dr. Louis S. Schreuder

norst Læge og Kirurg.

Kontor: 10-12 Bern., 2-4 Øst. 7-8 Aften

Kontor:

219 PIKE ST., nær 2nd AVENUE
SEATTLE, WASH.
PHONE: MAIN 4408, - ING. 7285.

DR. J. L. RYNNING,

FRENCH BLOCK, CORNER OF

18TH AND PACIFIC AVE.

OFFICE HOURS: 2 TO 4 P. M.

SUNDAYS AND EVENINGS BY

APPOINTMENT.

{ OFFICE JOHN 1716,
TEL. } RES. SUBURBAN 41.
TACOMA, . . . WASH.

Gaa til Hirsch,

Den gamle erfarne Apotheker fra Norge med eders Doktors Recepter samt for norske Familie Mediciner af alle slags — sarsom, HOFMANSDRAABER, NAFTADRAABER, RIGABALSOM etc.

Apothekeren er altid villig til at give Raad om ønsket.

Post Ordres ekspederes pr. omgaaende.

Adresse:

Hirsch Pharmacy Co.,
1435 1ste Ave. Hj Pike St.,
SEATTLE, . . . Wash.

H. N. Richmond Paper Co.
BUILDING PAPER OF ALL KINDS
1728-1730 Pacific Ave.,
TACOMA, WASH.

R E Anderson & Co

Real Estate

Mortgage Loans

Fire Insurance

Rental Agents

117 ELEVENTH ST

TACOMA . . . WASH

Printing

All kinds, large or small

Superior facilities for turning out first class work.

PROMPT ACCURATE

The Bell Press

1618 A St., Tacoma Phone Main 432

NORSKE HOFMANSDRAABER

Naftadraaber, Slagvand, Riga

Balsam etc., Hesselroth's

Svenske Jeravin, Lien's Beef,

Iron and Wine samt den fineste

Lofoten Torskolevertran kan er-

holdes paa dette Apothek.

Recepter udfyldte med Omhu og Nøiagtighed.

Lien's Pharmacy

Ole B. Lien. Harry B. Selvig.

Fri Levering

Tel. James 143. 1102 Tacoma Ave.

Edv. Isaksen,

en norsk uhrmager

i byen, 1102 Tacoma Ave.,

samme butik som Lien's

Pharmacy, et pent udvalg af

ure for salg.

F J Lee

PHOTOGRAPHER

1535 Commerce S.

Jefferson Ave

TACOMA, WASH

Phone Red 7236.

Fra Kirken i Norge og Danmark.

(Seb C. 6. og 3. 3.)

Efter Adkomitens bestemmelse vil der herefter i denne afdeling ogsaa blive optaget forskellige efterretninger fra Danmark. Nafnarshavende for bladet er nærmest past. J. Johansen. Bortdanske bedes bedes da venligt om at sende ham (eller mig) stof, men kort — pleje. Vi raader kun over bladet par spiser. C. Stattedal.

Søndag den 12te nov. afsluttedes den korporative Lise i Norge, det forstingets og regeringens forslag om, at prins Karl af Danmark vælges til Norges konge, blev ved folkeafstemning bifaldt med et overvældende flertal. Saa er da nu det hele endt med et udslag og indslag. Gud sit løb og tak!

Bestandsliste indremissioner for den 23de okt. til aarsmøde i Molde kirk. Brodri Bang indlevede og sogneprest Grimnes holdt prædiken. Mødet afsluttedes af en sølv Løst. Som alle andre forskellige møder har gjort det i den senere tid, saa sendtes ogsaa af dette en hilsen og tak til regeringen.

Indesmerket over biskop Hensch. „Guth. Kirkeid.“ meddeles, at biskop Hensch havde været i Gids, mødtes af billedhugger Jacobsen, og efter kundiges afslag skal være meget beklaget. Efter hvad komiteens formand oplyser, er der tillid indkommet kr. 1,500,40. Omkostningerne vil koste udgjøre kr. 2,230. Bidrag modtages fremdeles.

I Rjoden har man nu ogsaa begyndt med udførelsen af arbejdet og for deltagelse. En privat komite af præster og laikfolk lede „missionærarbejdet“ og befinde sig i et arbejde og ved plakater, og dermed holdes de sociale lokaler med en gang. Det er præsterne Mollerup og Hildner, som er hovedtalerne. — Nu fortsættes udførelsen omkring den 23de november. I disse dage har Rjoden haft indremissioner begyndt med en række udførelsesmøder i „Belvederet“. Det er noget nyt af Guds aar.

Rodaføli, som i nogen tid har været i Kristiania, er nu ogsaa reist hjem for at hjælpe til med udførelsesarbejdet. Efter „Gymnasiet“,

Som før om aarene vil der i Kristiania eller blive forfatet med foredrag i kirkerne over praktiske emner. Efter tilføjelse af lærere og lærerinder ved skolen skal der nu holdes foredrag af statsraad Sanden, præsterne Støpjen, Klauens og Hogaard om „barneopdragelse“.

I Kristiania har det hørdt det særligt, at to menigheder og deres præster har fejret 25 aars jubilæum sammen. Det er nemlig i høst 25 aar siden Sognene og Oslo menigheder blev sammensluttet. Sogneprest Nordahl Bruun har fejret den første og Sommerfest den anden i 25 aar.

Rendal provsti-præsteforening har i aar som sædvanlig afholdt sine 2 aarlige møder. Aarsmødet afholdtes paa Hjelands prestegaard, hvor følgende emner behandlede: 1. „Om det at være forvildet i sin naabefland“, indl. af provst Hjerulf. 2. „Hvad mener Paulus med at være fuldkommen?“ — Hl. 3. indl. af sogneprest Møllerud.

Høstmødet afholdtes paa S. Halds prestegaard. Følgende emner behandlede: 1. „Uirkesigheden inden vore menigheder, dens årsager og midlerne mod den“, indl. af sogneprest Tønnesen. 2. „nøglemagten“ efter Matth. 16, 19 indl. af pers. kap. Bruun. Møderne afsluttedes med gudstjeneste med altingang. Møderne omfattede som før med stor interesse. „Guth. Kirkeid.“

Hø. generalauditor Broch er død 83 aar gammel. Med ham er en af Norges mest anseede og højtliggende mænd gaaet bort. Broch var en fremragende jurist, særlig i kirkeret, hvori han nylig har udgjort et første værk.

Han var stærkt kirkelig interesseret og var i sin tid en forig tilhænger af det kirkelige reformarbejde.

Broch blev i 1893 kommandør af 1. kl. af St. Olaf for fortjenstfuld embedsvirksomhed. Han var formand i bestyrelsen for Kristiania børnehjem og medlem af centralkomiteen for det norske bibelselskab.

Generalauditor Broch var en sjelden elskværdig og urban personlighed, som vandt alle deres hengslende og hengslende, som lærte ham at kjende. Han var i alle dele en hørbarm mand, hvis minde vil leve længe.

„Sandhed.“

Student-Supplies OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co. 926 Pac. Ave. - - Tacoma, Wash

Skandinavisk Boghandel.

Et stort Udvvalg af Skolebøger, Selvbøger, Bibler, Romaner og Udfer, samt alt, som tilhører en vel assorteret Bog- og Papirhandel. Ordres pr. Post ekspederes hurtig. VISELL & ECKBERG, Stationers & Booksellers 1808 Pacific Ave.

CARL WILLIAMS. A. BERGGREN. Tacoma Clothing CO. Skandinavisk Klædehandel. Mænds og Gutteres Klæder, Undertøj, Hatte og Sko 10 Procent Udsalg til Studenter Et stort Udvalg — Lave Priser. 1342 Pacific Ave., Tacoma, Washington.

A. S. Johnson & Co. Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass. Estimates Given on Papering and Glazing. We Carry a full line of Wall Paper and Room Mouldings, Sashes and Doors. 1309 PACIFIC AVENUE. TELEPHONE John 2041 - - - - - Tacoma Wash

H E Anderson John Holloque Palace Hardware Co Headquarters for builders' hardware, mechanics tools, lawn-mowers, hose, pumps, building paper, screen doors etc. We are closing out our paints — good ready-mixed paint at \$1.35 pr. gal. It will pay you to call and see us when in need of anything in our line. 1508 Jefferson Ave Tacoma Wash Tel: Main 151

har det største og bedste Oplag af Varme-Ovne, Koge-Ovne, Staal "Ranges" ..... Tin- og Granit-Varer i Tacoma. Det vil betale sig at se ind til os, naar De er i Byen. Fuller - Knatvold Co., Inc. Corner 9th & Commerce St. - TACOMA, WASH.

Parklandnyheder.

Mrs Amanda Knier besøgte onsdag sit hjem.

Verdag aften gav Bygem slet et vellykket program tilbedst.

Kolubeforeningen mødte hos Mrs. Solvold onsdag i denne uge.

W. P. H. missionsforening holdt søndag aften møde i kirke salen.

En bar til i Parkland ikke har regnet på vel en måned. Regnskabsbogen begynder alt i alt se lidt lysere ud.

Mrs. Wint, som i den senere tid har undervist klasser i tegning i Parkland og andre steder, rejser i den nære fremtid til østen.

Førrige fredag, Bathers ledelsesar, holdt "gamlemor" Stenroos her 50 år. Hun er fremdeles rask og rørig som en ungdom.

Førrige søndag blev den lille Stald Campbel begravet på Parkland kirkegaard under ganske stor deltagelse. Begravelsen foregik fra den M. G. kirke.

Vi har hørt, at W. P. H. board har besluttet i den næste samling at anskaffe en "plans træk" for skolen. Det trænges nok også. Andre beslutninger har vi intet hørt om.

Past. Raberg holdt førrige søndag eftermiddag et foredrag om barneopdragelsen. Han skal fortælle med det søndag den 9de denne. Menigheden besluttede at lade det træde i Oerold.

I slutningen af førrige uge var Mr. og Mrs. Wills i Seattle for at tage med Mrs. Wells til Mrs. Wells bliser tog selv turen over i Home, hvor hun arbejder som fotograf.

Korporationsmøde.

"Pacific Lutheran Universtys Kollidation holder, som altid, sit næste møde i skolens bygning. Parkland, Wash. onsdag 13de december 1905 kl. 10 formiddag. Medlemmer af korporationen og andre venner af skolen ønskes velkomne til at deltage med.

Tag Bannings Car, som går fra 9de og Commerce Str., Tacoma.

Chas. B. Jones, sekret.

Førrige søndag prædikede prof. Knier i Tacoma — om formiddagen på norsk, om aftenen på engelsk.

Samme dag var past. Skallebol i Bellingham, hvor han holdt missionsprædiken om formiddagen og om aftenen foretog om norske kirkeforhold — i past. Bjertes kirke.

Pacific Distriktets Præstev

- Stellan J. See 173 Rock St. San Francisco, Cal., cor. N & Pratt St. Portland, O. Cor. 19th & Tonawanda Str. Bellingham, Wash.
- Christensen W. L. 125 State Street. Bellingham, Wash.
- Carlson, V. R. H. 605-609 Ave. W. Seattle, Wash.
- Fale, J. C., Spokane, Wash. Park, Calif. 607 9. 27 R. Ved Eagles, Cal.
- J. B. E. G. 2030 Humboldt Ave. Seattle, Wash. 1600 Jerome St. San Francisco, Cal.
- Jagers, O. 420 Oak 10th Street, Phone: West 3005. Portland, Ore.
- Jussich, S. P., 318, 316 St. Olland, Cal.
- Korhob, P., Parkland, Wash.
- Kullsten, O. L., Wenatchee, Wash.
- Kolden, O. W., W. 4, 3rd Ave., Spokane, Wash.
- Johansen, J., 204 3 Str. Astoria, Cal.
- Varion, W. K., Hoquiam, Cal.
- Kjellén, G. J. D. Hoquiam, Cal., Cor. 1ste, 1ste, W. 2005 Humboldt Ave. Seattle, Wash.
- Cebel, O. J., 1016 Steadys Phone: Neb 711 Bellingham, Wash.
- Petersen, R., Ellenton, Oregon.
- Verul Cur J. G. 1701 So. J Str. Tel.: West 6512.
- Stattschel C., Parkland, Wash.
- Stad, J. H., 1618 Minor Ave. Seattle, Wash.
- Storviken, J. H., 1894 Duane St. Astoria, Ore.
- Stumrud, G. H. 2048 19th Str. San Francisco, Cal.
- Tierman, D. W., Steunach Wash.
- White W. C., Ellenton, Oregon.

Tilsalg!

Et god gammel farm på 100 acres, med jernbanestation på landet, kun 4 mil fra Parkland, ny barn og andre bygninger i god stand, alle slags frugt- og jordbrugsredskaber, godt vand, fuld beskæftigelse af land, 20 "bunds" og ret meget land for rimelig pris på gode betingelser. Sjældent ved handelen til J. Reed eller P. E. Se. Herald.

Katholsk Pilgrim's Hus

No. 8 State St., New York. Hver søndag holdt det nye Banningsforberedelse for Bannings Office. Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Rejsende. Pastor G. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim's Hus og har Emigranterne til ved Hand og Tønd. 504, 506 Tacoma fra 9de, 11de og 13de Line Street går lige til Børsen.

Eil Salgs.

100 acre, en del indhegnet med 1/2, en del skov, resten prækt med rindende vand, 1/2 mil fra Parkland. For nærmere underretning henvende man sig til D. & G. Stearns, Parkland, Wa.

Tilsalg.

- Jeg er nødt til at sælge følgende ejendomme i Parkland, alt under et eller forfald:
- 1. 3 lotter med godt 10 riems hus til, nær skolehuset og kirkegården.
- 2. En tract på ca. 2 1/2 acres (34 lotter.)
- 3. En do. 4 lotter.

D. Skallebol.

University Meat Market
A. A. FANGSRUD, PROP
Dealer in all kinds of
Fresh and Salt Meats
PARKLAND WASH

Eilfals.

En eiendom i Parkland, bestående af hus, bær, god brønd og 10 lotter, en halv mil fra Parkland, samt 5 acres land, alt indhegnet. Alt dette sælges på gode vilkår og rimelige priser. Man henvende sig til A. A. Fangarud eller Pacific Herald.

When in need

Of Painting, Paperhanging or Calsoning, call on **B. Benson, Parkland Wash.**

• • E. O. Erickson • •

Notary Public

Udfærdiger Skjeder Kontrakter osv.
Parkland, - Wash.

PAC. LUTH. ACADEMY
AND
BUSINESS COLLEGE

gør ikke fordring på at være det billigste skole på vestkysten, men den har sat sig som mål at være den bedste i sit slag. Dens opgave er at give unge mænd og kvinder en grundig uddannelse på et kristeligt grundlag og saaledes udstyggere dem til et nyttigt virke i livet. Betyr- ligen gør ud fra, at skolen eksisterer for elevernes skyld, ikke at eleverne eksisterer for skolens skyld. Den spærker derfor ikke på besøgningerne, naar det gælder at ansætte lærere eller anskaffe apparater o. s. v., hvoraf eleverne kan hente nytte. I de 11 år skolen har virket, har den vist sig ind i forholdene herude, og har saaledes haft de bedste anbefalinger end nogen lignende anstalt på Pacifickysten til at sætte sig ind i, hvilke trædenstaudinavisstamerikanske befolkning herude stiller til en skole, og hvorledes den på bedste måde skal kunne tilfredsstille disse krav.

...Skolens Kursus...

Skolen tilbyder følgende kurser: Preparatory, College Preparatory, Commercial, Musik, Shorthand, Normal. Desuden gives der et ekstra kursus for ufuldkomne.

Hvad det koster. Skolepenge tolv, logi, og bøger for ni måneder beløber sig til omtrent \$150.00. Vinterterminen begynder den 4de December 1905. Seis efter katalog.

Adresse: W J Song,
Parkland, Wash.